

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 2T/42/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2318010688
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Simona Štanglovičová
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2022:2318010688.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Galanta, samosudkyňou JUDr. Simonou Štanglovičovou, v trestnej veci obžalovanej M. L., pre prečin usmrtenia podľa § 149 odsek 1, odsek 2 písmeno a), písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno h) Trestného zákona a § 139 písmeno a) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom v Galante, dňa 24.06.2022 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaná M. M. L., P. K., G.. XX.XX.XXXX Z. O., K. O., I. XXXX/X, sa uznáva za vinnú, že:

dňa 11. júla 2017 v čase okolo 16:45 hod. v obci V. v rodinnom dome č. XXX počas toho ako v interiéri rodinného domu telefonovala v čase od 16:45 hod. s dĺžkou trvania hovoru 1 min. a 49 sek. a potom, čo v čase od 16:47 hod. v dĺžke 30 min a 3 sekundy, stratila zo svojho dosahu a dohľadu maloletého syna M.L., nar. 10.07.2015, ktorý sa najprv hral pri nej v interiéri domu, načo následne vyšiel na terasu, kde sa hral so svojím starším súrodencom, kedy ho mala vo svojom dohľade, po čom sa presunul k bazénu v zadnej časti dvora, kde po bielom rebríku s dvoma modrými schodmi, ktorý z bazéna nebol vybratý, vošiel do bazéna a spadol do vody, kde bol následne nájdený M. M. L., pričom malol. M.L. sa v čase o 17:10 hod. udusil utopením, čím svojim konaním zanedbala sústavnú a dôslednú starostlivosť o zdravie a život malol. M.L. a teda zanedbala a hrubo porušila svoje povinnosti, vyplývajúce z ustanovenia § 28 ods. 1 písm. a) zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov,

t e d a

inému z nedbanlivosti spôsobila smrť, pričom čin spáchala závažnejším spôsobom konania - porušením dôležitej povinnosti uloženej jej podľa zákona,

t ý m s p á c h a l a

prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. h) Tr. zákona.

Z a t o j e j s ú d u k l a d á :

Podľa § 149 odsek 2 Trestného zákona, zistiť poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno j) Trestného zákona a nezistiť priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Trestného zákona, s použitím § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona a § 56 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona peňažný trest vo výmere 200 (dvesto) €.

Podľa § 57 odsek 3 Trestného zákona pre prípad, že by výkon peňažného trestu bol úmyselne zmarený, ustanovuje náhradný trest odňatia slobody v trvaní 2 (dva) mesiace.

o d ō v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Galanta zo dňa 12.10.2021 sp. zn. 2T/42/2018 bola obžalovaná uznaná vinnou zo spáchania prečinu usmrtenia podľa § 149 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno h) Trestného zákona a podľa § 40 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona súd upustil od potrestania obžalovanej.

Proti predmetnému rozsudku podal prokurátor Okresnej prokuratúry Galanta odvolanie v neprospech obžalovanej, a to proti výroku, ktorým bolo súdom upustené od jej potrestania.

Uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 08.02.2022 sp. zn. 5To/102/2021 odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil vo výroku o upustení od potrestania podľa § 40 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona a vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Obžalovaná na hlavnom pojednávaní konanom dňa 24.06.2022 vyslovila súhlas so zmenou samosudkyne.

Vzhľadom k tomu, že v rámci odvolacieho konania došlo k zrušeniu rozsudku iba vo výroku o upustení od potrestania, prvostupňový súd pri nezmenenej vine v zmysle § 166 Trestného poriadku uznanej rozsudkom Okresného súdu Galanta, sp. zn. 2T/42/2018 zo dňa 12.10.2021, vykonal dokazovania potrebné na rozhodnutie o treste.

Za účelom rozhodnutia o uložení trestu obžalovanej súd vykonal dokazovanie prečítaním listinných dôkazov na hlavnom pojednávaní - odpis registra trestov z čl. 320, výpis z Centrálnnej evidencie správnych deliktov a priestupkov z čl. 321-322, správy o povesti obžalovanej z čl. 306 a 309-310, odpoveď na lustráciu v Sociálnej poisťovni z čl. 318-319.

Z odpisu registra trestov vyplýva, že obžalovaná nemá záznam v registri trestov.

Z centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov vyplýva, že obžalovaná má evidované dva záznamy v uvedenom registri, pričom v oboch prípadoch sa jednalo o priestupok proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky (dňa 19.03.2022 a dňa 21.08.2019), za ktoré priestupky jej bola v oboch prípadoch uložená bloková pokuta vo výške 20,- €.

Zo správy o povesti zo Špeciálnej základnej školy O. zo dňa 05.04.2022 súd zistil, že obžalovaná je zamestnankyňou Špeciálnej základnej školy O. od 01.09.2017 a pôsobí ako učiteľka pre žiakov so zdravotným znevýhodnením, pracovný pomer má uzatvorený na dobu neurčitú. Pracovná morálka obžalovanej je ukážková, svedomito si plní svoje pracovné povinnosti, v práci je aktívna a má kvalitný prístup a postoj k práci. S obžalovanou sa doposiaľ nevyskytli žiadne problémy, konflikty ani iné nepríjemnosti, nemá uložené kárne opatrenie za porušenie pracovnej disciplíny ani iné napomenutia, s jej prácou je zamestnávateľ vysoko spokojný.

Zo správy o povesti z Mestského úradu O. zo dňa 11.04.2022 bolo zistené, že obžalovaná nemá v mieste bydliska riešené žiadne spory, nebola riešená komisiou pre ochranu verejného poriadku, v ústrednej evidencii priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky má evidovaný priestupok proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky zo dňa 19.03.2022.

Z lustrácie v Sociálnej poisťovni vyplýva, že obžalovaná je zamestnaná u zamestnávateľa Špeciálna základná škola s vymeriavacím základom za obdobie od 01/2022 do 05/2022 vo výške 1.527 €.

Obžalovaná na hlavnom pojednávaní uviedla, že jej čistý mesačný príjem je približne 1.000,- €.

Prokurátorka v záverečnej reči uviedla, že aj naďalej nie sú splnené podmienky na upustenie od potrestania a navrhla obžalovanej uložiť trest odňatia slobody v trvaní dvoch rokov, ktorého výkon navrhla podmienčne odložiť a určiť skúšobnú dobu na dva roky. Poukázala na osobu obžalovanej, jej postoj k trestnej veci a v neposlednom rade na následok, ktorý je nenapraviteľný.

Obhajca v záverečnej reči poukázal na základnú funkciu trestného práva, ktorou je ochrana spoločnosti pred kriminalitou. Uviedol, že z dokazovania vyplynulo, že obžalovaná sa o svoje deti vzorne starala a príkladne si plnila všetky rodičovské povinnosti, bola milujúcou matkou a o svoje deti sa svedomito až úzkostlivo starala. Poukázal tiež na § 28 zákona o rodine, podľa ktorého rodičovské práva a povinnosti majú obaja rodičia a nielen matka, pričom celá vina je kladená len matke dieťaťa ale bol to práve otec detí,

ktorý obžalovanú vystavil situácii, kedy bola nútená zápasit' o existenciu svoju ako aj svojich detí. Otec výživné riadne neplatil, pričom toto všetko sa podpísalo na tom, čo sa stalo. V rámci telefonátu, počas ktorého sa maloletý utopil, sa obžalovaná pokúšala nájsť si zamestnanie, aby vedela svojim maloletým deťom zabezpečiť základné životné potreby. Poukazoval tiež na skutočnosť, že obžalovaná nemohla ani predpokladať, maloletý bude chcieť vojsť do bazéna, že nebol ani preukázaný spôsob ako sa do bazéna vôbec dostal a že pri protiprávnych činoch sa skúma vôľa a nie výsledok. Obžalovaná sa nikdy nechcela zriekať svojich rodičovských povinností. Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti obhajca navrhol na prejednávajúcu vec aplikovať ustanovenie o materiálnom korektíve a v prípade, ak by súd neuvažoval o oslobodení obžalovanej navrhol aplikovať ustanovenia o mimoriadnom znížení trestu. Z ľudského hľadiska apeloval na to, že obžalovaná sa stará vzorne o svojho druhého syna, stratu nebohého maloletého znáša veľmi ťažko, pričom horší trest ako jeho smrť jej byť uložený nemôže. Záverom poukázal aj na skutočnosť, že obžalovaná je pedagógom, kde uložený trest môže byť prekážkou v riadnom pracovnom uplatnení.

Obžalovaná sa v záverečnej reči nevyjadřila, právom posledného slova uviedla, že išlo o nešťastnú náhodu, pričom sa ale snaží fungovať a starať sa o dieťa, ktoré jej zostalo, chodiť do práce, aby ho vedela zabezpečiť avšak nie je to jednoduché, nakoľko má v srdci stále bolesť.

Vzhľadom k tomu, že v rámci odvolacieho konania bol rozsudok Okresného súdu Galanta zo dňa 12.10.2021 sp. zn. 2T/42/2018 zrušený iba vo výroku o treste, súd postupom podľa § 166 Trestného poriadku pri nezmenenom výroku o vine rozhodol o novom výroku o treste.

Súd sa stotožnil s názorom prokuratúry, že nie sú splnené podmienky pre upustenie od potrestania a to z dôvodu, že trestným činom bola spôsobená smrť. Trest navrhovaný prokuratúrou však považoval za neprimerane prísny.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadal najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu obžalovanej, jej pomery a možnosť jej nápravy. Súd obligatórne skúmal pomer poľahčujúcich a prítiažujúcich okolností.

Súd u obžalovanej vzhliadol jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno j) Trestného zákona, a teda že obžalovaná viedla pred spáchaním skutku riadny život. U obžalovanej nebola zistená prítomnosť žiadnej prítiažujúcej okolnosti.

Z dôvodu prevahy poľahčujúcich okolností súd postupoval podľa § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona a znížil hornú hranicu trestnej sadzby uvedenej v osobitnej časti Trestného zákona o jednu tretinu.

Po uvedenej zákonnej modifikácii súd vychádzal z upravenej trestnej sadzby v rozmedzí 2 až 4 roky pre trest odňatia slobody. Povinnosť súdu podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona prihliadnúť pri určovaní druhu trestu a jeho výmery na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a prítiažujúcich okolností sa vzťahuje nielen na prípad ukladania trestu odňatia slobody, ale aj na prípad ukladania iného druhu trestu s odstupňovateľnou zákonom ustanovenou trestnou sadzbou. Ustanovenie § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona preto súd následne aplikoval aj na zákonom ustanovené trestnú sadzbu pri peňažnom treste, kedy po uvedenej zákonnej modifikácii vychádzal z upravenej trestnej sadzby v rozmedzí 160 € až 221 340 €.

Súd po zvážení všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu, s prihliadnutím na zistený pomer poľahčujúcich a prítiažujúcich okolností v pomere 1:0, keď dôsledne prihliadal na § 34 odsek 3 Trestného zákona (trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby), dospel k záveru, že obžalovanej nie je potrebné uložiť trest odňatia slobody, Súd dospel k záveru, že účel trestu bude naplnený aj uložením iného druhu trestu, a to trestu peňažného, pričom mal za to, že na obžalovanú nie je potrebné pôsobiť uložením trestu odňatia slobody. Súd v rámci určenia druhu trestu a jeho výmery zohľadnil bezúhonný život obžalovanej, ktorá nebol doposiaľ súdne trestaná a nedopustila sa ani žiadneho závažnejšieho priestupku. Napriek skutočnosti, že zo strany obžalovanej neprišlo k vyhláseniu viny v zmysle § 257 Trestného poriadku, súd pri ukladaní trestu vzal do úvahy aj ňou prejavenu ľútosť nad stratou dieťaťa (hoci nie v zmysle poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno l) Trestného zákona) na hlavnom pojednávaní. Súd preto považoval prokurátorom navrhovaný podmienený trest odňatia slobody vo

výmere 2 rokov za neprimerane prísny a tak aj nedôvodný. Takto uložený trest podľa názoru súdu dôsledne splní svoj účel v zmysle § 34 odsek 1 Trestného zákona.

Pri ukladaní trestu súd prihliadol na všetky okolnosti daného prípadu ako aj na skutočnosť, že v predmetnej trestnej veci ide už o štvrtý rozsudok súdu prvého stupňa. Uloženie trestu odňatia slobody nepovažoval súd vzhľadom na povahu spáchaného prečinu a možnosť nápravy obžalovanej ako páchatel'a za potrebné. Smrť vlastného dieťaťa je tou najbolestivejšou tragédiou, ktorú môže človek prežiť, navyše ak sa na jej príčine sám ako rodič podieľa. Opakované prejednávanie danej trestnej veci a znovu prežívanie tragickej udalosti a oživovanie spomienok na ňu spolu s uložením peňažného trestu vo výmere 200,- € považuje súd za dostatočné. Takto uložený trest súd považuje za primeraný a spravodlivý aj s poukazom na potrebu individuálnej i generálnej prevencie a ochranu spoločnosti a má za to, že ním bude dôsledne naplnený účel trestu, teda represia vo vzťahu k páchatel'ovi a tiež prevencia vo vzťahu k spoločnosti. Čo sa týka ochrany spoločnosti pred obžalovanou súd má za to, že v prejednávannej trestnej veci nemožno hovoriť o ochrane spoločnosti pred páchatel'om v pravom slova zmysle, súd trestný čin, ktorého sa obžalovaná dopustila a za ktorý jej trest ukladal považuje za tragédiu, čo však v žiadnom prípade nezabavuje obžalovanú viny, avšak aj táto skutočnosť mala vplyv na výšku uloženého trestu.

Čo sa týka obhajobou navrhovanej aplikácie materiálneho korektívu súd uvádza, že vzhľadom na nenapraviteľný následok trestného činu, ktorým je smrť dieťaťa, nemožno hovoriť o nepatrnej závažnosti činu, čo vylučuje možnosť použitia materiálneho korektívu v prejednávanom prípade.

Pri ukladaní peňažného trestu súd obligatórne prihliadol aj na osobné a majetkové pomery obžalovanej a dospel k záveru, že uloženie takéhoto druhu trestu je možné, nakoľko obžalovaná ho je schopná zaplatiť.

Pre prípad, že by výkon peňažného trestu bol úmyselne zmarený, ustanovil súd obligatórne náhradný trest odňatia slobody a to trvaní 2 mesiacov.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje (Okresný súd Galanta), a to do 15 (pätnásť) dní odo dňa oznámenia rozsudku. O odvolaní rozhoduje Krajský súd v Trnave. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy. Právo podať odvolanie nemá ten, kto sa tohto práva výslovne vzdal.